

**Guy Corneau: *Het helend hart.***

*De les van het lijden op weg naar geluk.*

Uitgeverij Servire, 2001

De schrijver lijdt al twintig jaar aan colitis ulcerosa (een chronische ontsteking in de dikke darm, waarvan de belangrijkste symptomen zijn: waterige diaree, meermalen daags, vaak met bloed en slijm gemengd). Na een hevige crisis, waarin hij ternauwernood aan de dood ontsnapt, beseft hij dat deze ziekte zijn leven heeft gered.

Op het dieptepunt van zijn verzwakking ervaart hij dat al zijn rationalisaties, ambities en streven naar prestaties er niet toe doen. Hij beleeft een moment van Eenheid, verbonden zijn met alles wat er is, was en ooit zal zijn. Ook hij is een deeltje van het grote geheel. Na zijn herstel stort hij zich weer in zijn werkzaamheden, bezigheden, 'ge-doetjes'. Een hernieuwde aanval van de colitus doet hem beseffen dat een mystieke ervaring slechts een moment is dat je niet kan koesteren, maar slechts voortdurend naar kan streven.

Corneau is werkzaam als Jungiaans therapeut. Bij zijn cliënten ziet hij vergelijkbare ontwikkelingen, waardoor hij steeds sterker neigt naar de opvatting dat symptomen in feite alarmsignalen zijn van onze diepste kern, en ons uitnodigen onszelf met meer respect te behandelen.

In dit boek wil hij zijn gedachten en ervaringen met de vraag: "Heeft het lijden zin?" aan de lezers voorleggen. Over zijn eigen ervaring schrijft hij dat hij steeds beter het Chinese gezegde "Koester een grote tegenslag" is gaan begrijpen. De ziekte heeft hem uitgenodigd om betekenis te zoeken op alle niveaus van zijn. Hij bespreekt opvattingen en ontdekkingen in de fysiologie, astrofysica, en op zijn eigen kennisterrein de Graallegende van Parcival.

In de Graallegende moet Parcival het ouderlijk huis verlaten, op zoek gaan naar de Graal. Het is onbekend of de Graal een materiele schat is of een bron van wijsheid. Het doel van de zoektocht is echter niet de schat maar de ontwikkeling tijdens het onderweg zijn, zonder doel is er geen beweging. Gaandeweg overwint Parcival hindernissen, ontdekt zijn eigen mogelijkheden en arriveert bij de gewonde Koning, die hem de Graal toont. Parcival verzuimt echter de essentiële vraag te stellen: "Waarom lijdt u?" Hij heeft nog niet geleerd om te luisteren met zijn hart en zijn mededogen te tonen. Het hart verbindt en brengt leven tot bloei. In de legende blijft de koning gewond en zijn land dor.

Eveneens staat hij stil bij de gevolgen van oorlogen, geweld en milieuvervuiling: "De genezing van het hart mondt uit in een gevoel deel uit te maken van de mensheid en van het universum, én in een gevoel van intimiteit met het zelf en met wat het lot voor ons in petto heeft".

Hij heeft een aantal principes uitgewerkt hoe je kan werken aan het helen van het gewonde hart.

Corneau toont met zijn verhaal en zijn zoektocht hoe noodzakelijk het is om bewust te worden dat wij mensen in ons lichaam wonen. Ziektes in het lichaam zijn een signaal in welk deel onze geest heling nodig heeft. Liefdevol luisteren naar betekenissen, geduldig met mededogen het lijden aanschouwen en de essentiële vraag stellen kan helpen om de eigen bron van wijsheid te vinden.

Het is niet de arts die geneest, maar de patiënt zelf.

In de huidige wetenschap is psychosomatiek een verwaarloost terrein, toch weet Corneau wetenschappers te vinden die aantonen dat naast het technisch/medisch ingrijpen een andere weg naar heling is.

Volgens Ochwian Bianco waren de Blanken gek omdat ze pretendeerden met hun hoofd te denken, en het zijn enkel gekken die zo denken. Ik was erg verbaasd en vroeg het Indiaanse stamhoofd waarmee hij zelf dacht. Hij antwoordde: "Met het hart". (citaat van C.G. Jung)

**Gea Evenhuis**

[www.agogischtherapeut.nl](http://www.agogischtherapeut.nl)